

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. december 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1527
Dok.: RAJ41711

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 382 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. november 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfoed (EL).

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 382 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes redegøre for, om det er en korrekt gengivelse af den gældende retstilstand, at såfremt politiet har fået en dommerkendelse på telefonaflytning af borger x, så kan politiet uden først at skulle indhente en ny dommerkendelse aflytte borger y, hvor borger x er ansat, borger z, hvor borger x nogle gange kommer på besøg osv.”

Svar:

Ved lov nr. 542 af 8. juni 2006 (anti-terrorpakke II) blev fremgangsmåden for politiets indhentelse af retskendelse om telefonaflytning mv. i sager om overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13 (om terrorisme mv.) forenklet. Det blev således fastsat i retsplejelovens § 783, stk. 2, at hvis efterforskningen angår sådanne overtrædelser, kan der i en retskendelse om telefonaflytning mv. ud over bestemte telefonnumre også anføres den person, som aflytningen angår. En sådan retskendelse ”på person” giver politiet mulighed for – inden for den periode, som retskendelsen omfatter – at iværksætte aflytning af alle de telefonnumre, som der er bestemte grunde til at antage, at den mistænkte benytter.

Ved lov nr. 497 af 12. juni 2009 blev muligheden for at opnå kendelse ”på person” udvidet til også at omfatte sager om efterforskning af overtrædelse af en række bestemmelser i straffeloven om alvorlig personfarlig kriminalitet mv.

Med indførelsen af muligheden for at opnå kendelse ”på person” er der ikke ændret på retsplejelovens betingelser for at foretage telefonaflytning mv., jf. retsplejelovens § 781. Det følger af denne bestemmelse, at der (med rettens godkendelse) kun kan iværksættes indgreb i meddelelsehemmeligheden, herunder telefonaflytning, hvis der er bestemte grunde til at antage, at der på den pågældende måde gives meddelelser til eller fra en mistænkt, og at indgrebet må antages at være af afgørende betydning for efterforskningen.

Det er efter bestemmelsen ikke en betingelse, at den telefon, der aflyttes, tilhører den mistænkte. Der kan med andre ord også iværksættes aflytning af telefoner, der tilhører andre personer end den mistænkte, hvis de ovennævnte betingelser for iværksættelse af telefonaflytningen er opfyldt.

Det beror på en helt konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, hvorvidt betingelserne for iværksættelse af telefonaflytning er opfyldt. Det følger endvidere af retsplejelovens § 782, at et indgreb i meddelelseshemmeligheden ikke må foretages, hvis det efter indgrebets formål, sagens betydning og den krænkelse og ulempe, som indgrebet må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Det bemærkes herudover, at politiet efter retsplejelovens § 783, stk. 2, snarest muligt efter udløbet af den periode, retskendelsen ”på person” omfatter, i givet fald skal underrette retten om de telefonnumre, som er blevet aflyttet uden at være anført i kendelsen, samt om de bestemte grunde, der er til at antage, at der med de pågældende telefonnumre gives meddelelser til eller fra den mistænkte. Hvis særlige forhold taler for det, skal underretning ske senest 24 timer efter indgrebets iværksættelse. Retten skal herefter underrette den beskikkede advokat, som har mulighed for at indbringe spørgsmålet om indgrebets lovlighed for retten.

Da det som anført beror på en konkret vurdering, om de nævnte betingelser for telefonaflytning mv. er opfyldt, kan der ikke gives et generelt svar på, om der i tilfælde, hvor en person er mistænkt for grov kriminalitet, kan ske aflytning af en telefon tilhørende f.eks. vedkommendes arbejdsgiver, ven mv. Det vil i hvert enkelt tilfælde afhænge af, om de nævnte betingelser er opfyldt.